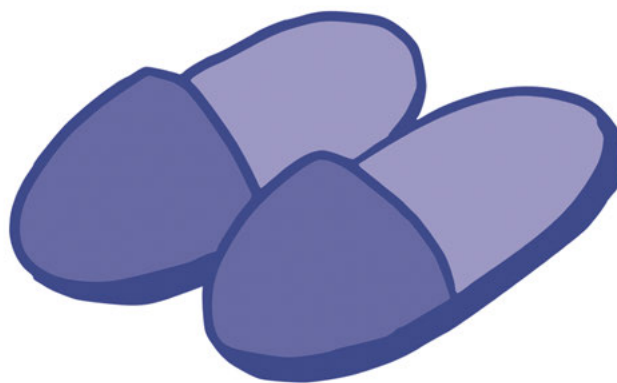

CUKRÍKOVÁ VOJNA

Bol prvý jarný deň a počasie akoby skutočne chcelo každému túto správu oznámiť – slniečko svietilo, na oblohe ani mráčika. Človeku sa hneď ľahšie ráno vstáva. Dominik mal však ešte jeden dôvod na dobrú náladu – dnes mal narodeniny, 10 rokov. Také prvé okrúhle výročie. Jasné, že mať desať rokov nie je až taká

sláva, aká to bude, keď bude mať konečne 18. Ale rozhodne je to dobrá zámienka na povznesenú náladu. Ešte ležal v posteli a predstavoval si, čo všetko ho dnes asi čaká, keď do izby vošla mama. „Dobré ránko, spachtoš! Slnko je už dávno hore a ty ešte spíš? Že sa nehanbíš.“ Mama rada takto zapárala, vedela, že dnes Dominik nebude mať problém so vstávaním. Už od večera sa nevedel dočkať. Má totiž na popoludnie naplánovanú narodeninovú oslavu s kamarátmi. Ešte že jeho narodeniny tento rok tak skvele vyšli na piatok. A úžasné je aj to, že dnes majú v škole iba 4 hodiny – celkom výnimočne, lebo posledná hodina im odpadá, pani učiteľka angličtiny niekam cestuje. Bral to ako narodeninový darček od nej. Obliekol sa, zjedol pripravené raňajky a vyrazil do školy.

Dnešok si nenechá ničím pokaziť, to veru nie! V šatni sa to síce takmer zvrhlo na šarvátku, lebo mu niekto zasa kamsi založil prezuvky. Rišo sa podozrivo vyškieral, keď sledoval Dominikovu snahu nájsť ich. „Rišo, netvár sa a povedz, kam si mi dal papuče!“ vybuchol Dominik. „Jááá? Ja nikam. Kam by som ich dával?“ bránil sa Rišo. „Nehraj formu! Vidím, ako sa vyškieraš. To nebude len tak!“ „Dobre, dobre – pozri hore na policu, tam sú,“ priznal Rišo. „Chcel som si z teba iba vystreliť, nemusíš sa hned’ durdiť.“ „Máš jedno šťastie, kamarát, že mám dnes narodky a dobrú náladu. Pre tentokrát ti odpúšťam, ale nabudúce si podobné srandičky odpusti, nemám chuť meškať na prvú hodinu práve dnes,“ uzavrel spor Dominik a rezko vykročil zo šatne, aby nakoniec naozaj nemeškal. V triede už boli všetci, okrem Riša, ktorý sa ešte stále motal v šatni. O chvíľu zazvonilo. Štyri vyučovacie hodiny prebehli ako nič a na konci tej poslednej pani triedna učiteľka povedala: „Deti, dnes tu máme oslávenca. Dovoľ, Dominik, aby som ti v mene celej triedy zaželala všetko najlepšie, aby sa ti ďalej tak dobre darilo v učení. Gratulujem ti k dnešným narodeninám!“ „Ďakujem, pani učiteľka,“ trochu rozpačito povedal Dominik. Nečakal, že pani učiteľka z jeho narodenín urobí takúto oficialitu. Asi sa aj trochu červenal, lebo cítil na sebe pohľady všetkých spolužiakov a spolužiačok (čo ho rozptyľovalo ešte o čosi viac). Na to celá trieda nahlas spustila: „Veľa šťastia, zdra-via, veľa šťastia zdra-via, veľa šťastia,

